

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, EURATOM) Nr. 883/2013

af 11. september 2013

om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og vigtigheden af denne indsats bekræftes af artikel 325 i TEUF.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 325, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

- (2) For at nå dette mål bør alle de midler, der er til rådighed, anvendes, bl.a. i forbindelse med de undersøgelser, som skal udføres på EU-plan, samtidig med at den nuværende ansvarsfordeling og ligevægt mellem Unionen og medlemsstaterne bevares.

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

- (3) For at styrke midlerne til bekæmpelse af svig har Kommissionen under overholdelse af princippet om den enkelte institutions interne organisatoriske autonomi ved afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom⁽³⁾, blandt sine egne tjenestegrene oprettet Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»kontoret«), som er en tjeneste, der har til opgave at foretage administrative undersøgelser af svig. Kommissionen har tildelt kontoret fuldstændig uafhængighed til at udøve sin undersøgelsesfunktion. I henhold til afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom udøver kontoret med henblik på undersøgelsesfunktionen de beføjelser, det er tillagt i kraft af EU-retten.

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽²⁾, og

- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999⁽⁴⁾ blev vedtaget med henblik på at regulere undersøgelser, der foretages af kontoret. For at gøre kontorets undersøgelsesaktiviteter mere effektive og i lyset af EU-institutionernes evalueringer af kontorets aktiviteter, navnlig Kommissionens evalueringsrapport fra april 2003 og Revisionsrettens særberetning nr. 1/2005⁽⁵⁾ og 2/2011⁽⁶⁾ om forvaltningen af kontoret, er der behov for at revidere den nuværende retlige ramme.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EU-institutionerne og medlemsstaterne tillægger beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og bekæmpelsen af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader disse interesser, stor betydning. Kommissionens ansvar i denne henseende er snævert forbundet med dens gennemførelse af budgettet i henhold til artikel 317

⁽¹⁾ EUT C 254 af 30.8.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2008 (EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 201) og Rådets førstebehandlingsholdning af 25.2.2013 (EUT C 89 E af 27.3.2013, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 3.7.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 202 af 18.8.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 124 af 27.4.2011, s. 9.

- (5) Kontorets mandat bør omfatte gennemførelsen af undersøgelser inden for de forskellige institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne (»institutioner, organer, kontorer og agenturer«), og udøvelsen af de undersøgelsesbeføjelser, der er tillagt Kommissionen ved de relevante EU-retsakter, samt formidlingen af bistand fra Kommissionen til medlemsstaterne med henblik på at tilrettelægge et snævert, løbende samarbejde mellem deres kompetente myndigheder. Kontoret bør også bidrage til at udforme og udvikle metoder til forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, på grundlag af kontorets operationelle praksis på dette område.
- (6) Det ansvar, som tillægges kontoret, sådan som det er oprettet af Kommissionen, vedrører foruden beskyttelse af de finansielle interesser samtlige aktiviteter til sikring af Unionens interesser mod uregelmæssig adfærd, der kan have administrative eller strafferetlige konsekvenser.
- (7) Denne forordning bør ikke berøre en mere omfattende beskyttelse, der eventuelt måtte følge af bestemmelserne i traktaterne.
- (8) Da det er nødvendigt at styrke bekæmpelsen af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, bør kontoret kunne foretage interne undersøgelser i alle institutioner, organer, kontorer og agenturer.
- (9) I forbindelse med eksterne undersøgelser bør det pålægges kontoret at udøve de beføjelser, der er tillagt Kommissionen ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽¹⁾. Kontoret bør desuden kunne udøve de øvrige beføjelser, der er tillagt Kommissionen med henblik på kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne, bl.a. i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, med henblik på at opdage uregelmæssigheder⁽²⁾.
- (10) Kontorets operationelle effektivitet er i høj grad afhængig af samarbejdet med medlemsstaterne. Der er behov for, at medlemsstaterne angiver, hvilke nationale kompetente myndigheder der kan yde kontoret den bistand, det har brug for ved udførelsen af sine opgaver. Hvis en medlemsstat ikke har oprettet en særlig instans på nationalt plan, der skal koordinere beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og bekæmpelsen af svig, bør der oprettes en særskilt tjeneste (koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig) for at fremme et effektivt samarbejde og en effektiv informationsudveksling med kontoret.
- (11) Kontoret bør i forbindelse med eksterne undersøgelser have adgang til alle relevante oplysninger, som EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne er i besiddelse af.
- (12) Undersøgelserne bør gennemføres i overensstemmelse med traktaterne og især protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, under overholdelse af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁽³⁾ (»tjenestemandsvedtægten«) og statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, og under fuld respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, specielt for rimelighedsprincippet, den berørte persons ret til at udtale sig om de forhold, der vedrører ham, og for princippet om, at konklusionerne af en undersøgelse kun kan baseres på forhold, som har beviskraft. Med henblik herpå bør institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne fastlægge betingelserne og de særlige vilkår for gennemførelsen af interne undersøgelser.
- (13) De interne undersøgelser kan kun gennemføres, hvis kontoret sikres adgang til alle institutionernes, organernes, kontorerne og agenturerne lokaler og til alle oplysninger og dokumenter, som måtte være i deres besiddelse.
- (14) Det bør straks vurderes, om de oplysninger, der fremsendes til kontoret i forbindelse med dets mandat, er pålidelige. Kontoret bør derfor inden indledningen af en undersøgelse have adgang til alle relevante oplysninger i institutionernes, organernes, kontorerne og agenturerne databaser, når dette er nødvendigt for at vurdere de faktiske omstændigheder ved en påstand.
- (15) Kontoret bør pålægges præcise forpligtelser til at underrette institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne om igangværende undersøgelser, hvis en tjenestemand, øvrig ansat, et medlem af en institution eller et organ, en leder af et kontor eller agentur eller et personalemedlem er berørt af de forhold, der undersøges, eller hvis det skulle blive nødvendigt at træffe forebyggende foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

- (16) Der bør opstilles klare regler, der bekræfter den primære kompetence, som kontoret har til at foretage interne undersøgelser af forhold, der påvirker Unionens finansielle interesser, men som sætter institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne i stand til hurtigt at foretage sådanne undersøgelser af sager, hvor kontoret beslutter ikke at foretage sig noget.
- (17) For at sikre kontorets uafhængighed i forbindelse med udførelsen af de opgaver, det pålægges ved denne forordning, bør dets generaldirektør kunne indlede en undersøgelse på eget initiativ. Så længe kontoret foretager en undersøgelse, bør de relevante institutioner, organer, kontorer eller agenturer ikke parallelt indlede en undersøgelse af de samme forhold, medmindre andet er aftalt med kontoret.
- (18) Undersøgelserne bør foretages under ledelse af generaldirektøren, helt uafhængigt af institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og af Overvågningsudvalget. Generaldirektøren bør derfor kunne vedtage retningslinjer for undersøgelsesprocedurerne for kontorets ansatte. Disse retningslinjer bør give kontorets ansatte praktisk vejledning om gennemførelsen af undersøgelserne og de processuelle garantier og berørte personers eller vidners rettigheder og nærmere oplysninger om de interne rådgivnings- og kontrolprocedurer, som skal følges, herunder legalitetskontrol. For at skabe større gennemsigtighed i gennemførelsen af undersøgelserne bør disse retningslinjer være tilgængelige for offentligheden på kontorets websted. Disse retningslinjer bør ikke medføre eller ændre nogen rettigheder eller forpligtelser, der følger af denne forordning.
- (19) I overensstemmelse med artikel 21 i tjenestemandsvedtægten bør kontorets personale gennemføre undersøgelserne i overensstemmelse med retningslinjerne for undersøgelsesprocedurerne og på grundlag af individuel vejledning, som generaldirektøren giver i specifikke sager.
- (20) I overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten bør kontorets personale udføre deres undersøgelsesopgaver i fuld uafhængighed og undgå interessekonflikter. Medlemmer af kontorets personale bør straks underrette generaldirektøren, hvis en undersøgelse vedrører en sag, hvori de har personlige interesser, der vil kunne så tvivl eller anses for at så tvivl om deres uafhængighed, navnlig hvis de er eller har været involveret i anden egenskab i den sag, der undersøges.
- (21) Kontorets eksterne og interne undersøgelser følger til dels forskellige regler. Kontoret bør dog have mulighed for, når det måtte være nødvendigt, at kombinere alle aspekter af en ekstern og en intern undersøgelse i en enkelt undersøgelse uden at skulle indlede to separate undersøgelser.
- (22) Det er af hensyn til retssikkerheden nødvendigt at specificere de processuelle garantier i forbindelse med kontorets undersøgelser under hensyntagen til disse undersøgelsers administrative art.
- (23) De berørte personers og vidners processuelle garantier og grundlæggende rettigheder bør være sikret uden forskelsbehandling på ethvert tidspunkt og på ethvert stadium i både eksterne og interne undersøgelser, især i forbindelse med fremlæggelsen af oplysninger om igangværende undersøgelser. Fremlæggelsen af oplysninger til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller Revisionsretten vedrørende undersøgelser foretaget af kontoret — bilateralt eller inden for rammerne af en udveksling af synspunkter — bør ske med respekt for undersøgelsesernes fortrolighed, de berørte personers legitime rettigheder og i givet fald under overholdelse af nationale bestemmelser vedrørende retslige procedurer. Oplysninger, der sendes eller indhentes under undersøgelser, bør behandles i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse. Udvekslinger af oplysninger bør være omfattet af proportionalitetsprincippet og need-to-know-princippet.
- (24) For at styrke beskyttelsen af de individuelle rettigheder for personer, der er genstand for en undersøgelse, bør der ikke i undersøgelsens slutfase drages konklusioner, hvori de berørte personer nævnes ved navns nævnelse, uden at de har fået lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til de forhold, der vedrører dem hver især.
- (25) Generaldirektøren bør sikre, at enhver videregivelse af oplysninger til offentligheden sker under overholdelse af de berørte personers legitime rettigheder.
- (26) Kontoret og de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er medvirker i undersøgelsen, bør beskytte ytringsfriheden, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og journalistiske kilder.
- (27) Det påhviler generaldirektøren at sørge for beskyttelsen af personoplysninger og overholdelsen af fortroligheden af de oplysninger, som indhentes i forbindelse med undersøgelserne. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Unionen må desuden sikres retlig beskyttelse svarende til den, der er fastsat i tjenestemandsvedtægten.
- (28) For at sikre, at der tages hensyn til resultaterne af de undersøgelser, som foretages af kontoret, og for at sikre den nødvendige opfølgning, bør rapporterne have status af gyldige bevismidler i administrative eller retslige procedurer. Disse rapporter bør med henblik herpå udarbejdes under hensyntagen til betingelserne for udarbejdelse af de nationale administrative rapporter.

- (29) Såfremt det konstateres, at de faktuelle forhold, der er indeholdt i den endelige rapport for en intern undersøgelse, kan give anledning til en straffesag, bør disse oplysninger sendes til den berørte medlemsstats nationale retsmyndigheder. I de henstillinger, der ledsager den endelige undersøgelsesrapport, bør generaldirektøren angive, om den berørte institutions eller det berørte organs, kontors eller agenturs interne foranstaltninger, i lyset af forholdenes art og omfanget af de økonomiske virkninger, ville give mulighed for en mere effektiv opfølgning.
- (30) I tilfælde, hvor generaldirektøren fremsender oplysninger, som kontoret har indhentet i forbindelse med interne undersøgelser, til retsmyndighederne i den berørte medlemsstat, bør denne fremsendelse af oplysninger ske med forbehold af en efterfølgende juridisk vurdering, som den nationale retsmyndighed foretager for at klarlægge, om det er påkrævet med undersøgelsesprocedurer.
- (31) Det påhviler medlemsstaternes kompetente myndigheder, eller i givet fald institutionerne, organerne, kontorerne eller agenturerne, på grundlag af de endelige undersøgelsesrapporter, som kontoret har udarbejdet, at beslutte, hvorledes afsluttede undersøgelser skal følges op.
- (32) Kontoret bør for at forbedre sin effektivitet vide, hvordan resultaterne af dets undersøgelser er blevet fulgt op. EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne og, hvis det er relevant, medlemsstaternes kompetente myndigheder bør derfor rapportere til kontoret på dets anmodning om, hvilke videre skridt der eventuelt er taget på foranledning af de oplysninger, de har fået tilsendt af kontoret.
- (33) I lyset af de store fordele ved at styrke samarbejdet mellem kontoret, Eurojust, Europol og medlemsstatens kompetente myndigheder bør kontoret kunne indgå administrative aftaler med dem, som navnlig kan tage sigte på at fremme praktisk samarbejde og udveksling af oplysninger om tekniske og operationelle spørgsmål, uden at dette medfører yderligere retlige forpligtelser.
- (34) For at styrke samarbejdet mellem kontoret, Eurojust og medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvad angår forhold, der kan være genstand for en strafferetlig efterforskning, bør kontoret især informere Eurojust om de sager, hvor der er mistanke om svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Unionens finansielle interesser, som involverer grove former for kriminalitet. Fremsendelsen af oplysninger til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder bør i givet fald ske, før de oplysninger, som de har leveret, sendes af kontoret til Eurojust eller Europol, når sådanne oplysninger ledsages af en opfordring til at indlede en specifik strafferetlig efterforskning.
- (35) For at sikre et godt samarbejde mellem kontoret, de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, medlemsstaternes kompetente myndigheder, de kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer bør der organiseres en gensidig udveksling af oplysninger. En sådan udveksling af oplysninger bør ske med respekt for principperne om fortrolighed og bestemmelserne om databeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾. Kontoret bør især kontrollere, at modtageren har den fornødne kompetence, og at fremsendelsen af oplysninger er nødvendig. Udvekslinger af oplysninger med Eurojust bør være dækket af Eurojusts mandat, som omfatter koordinering i grænseoverskridende sager om grov kriminalitet.
- (36) I betragtning af de mange EU-midler, der tildeles området ekstern bistand, antallet af undersøgelser, kontoret gennemfører på dette område, og det internationale samarbejde i forbindelse med undersøgelserne bør kontoret ved hjælp af administrative aftaler, og i relevant omfang i koordinering med andre kompetente tjenestegrene, være i stand til at anmode om praktisk bistand fra tredjelandes kompetente myndigheder og fra internationale organisationer i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, uden at dette medfører yderligere retlige forpligtelser.
- (37) Kontoret bør være uafhængigt ved udførelsen af sine opgaver. For at styrke denne uafhængighed bør kontoret være underlagt regelmæssig kontrol af sine undersøgelsesfunktioner gennem et overvågningsudvalg bestående af uafhængige eksterne personer, som er særligt kvalificerede på kontorets kompetenceområde. Overvågningsudvalget bør ikke gribe ind i igangværende undersøgelsesforløb. Udvalget bør ligeledes bistå generaldirektøren med at løse dennes opgaver.
- (38) Det er hensigtsmæssigt at specificere kriterierne og proceduren for udnævnelsen af medlemmerne af Overvågningsudvalget og yderligere specificere Overvågningsudvalgets opgaver i medfør af dets mandat.
- (39) Der bør udarbejdes en reserveliste over de kandidater, som kan træde i stedet for medlemmer af Overvågningsudvalget i resten af deres mandatperiode, hvis et eller flere af disse medlemmer udtræder af udvalget, afgår ved døden eller på anden vis bliver ude af stand til at varetage sine opgaver.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (40) For at sikre, at Overvågningsudvalget kan udføre sine opgaver effektivt, bør kontoret garantere, at dets sekretariat kan fungere uafhængigt.
- (41) En udveksling af synspunkter mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør finde sted én gang årligt. Denne udveksling af synspunkter bør bl.a. omfatte de strategiske prioriteter for kontorets undersøgelsesstrategier og effektiviteten af dets arbejde med hensyn til udøvelsen af dets mandat, uden at det indvirker på kontorets uafhængighed, når det foretager undersøgelser. Forberedelsen af udvekslingen af synspunkter bør finde sted på teknisk niveau og bør i det omfang, der er nødvendigt, omfatte et forberedende møde mellem de relevante tjenestegrene i de berørte institutioner. Når de institutioner, der deltager i udvekslingen af synspunkter, drøfter effektiviteten af kontorets arbejde med hensyn til udøvelsen af dets mandat, bør de have mulighed for at gennemgå statistiske oplysninger om opfølgningen af kontorets undersøgelser og de oplysninger, som kontoret har fremsendt.
- (42) For at sikre den fulde uafhængighed i forbindelse med kontorets drift bør dets generaldirektør udpeges for en periode på syv år, som ikke kan forlænges.
- (43) Kontorets generaldirektørs funktion er særlig vigtig også for Europa-Parlamentet og Rådet. Den person, der udnævnes som generaldirektør, bør nyde den bredest mulige støtte og anerkendelse fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Kommissionen bør derfor tilstræbe at opnå en fælles overenskomst med Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af høringsproceduren.
- (44) En indkaldelse af ansøgninger til stillingen som generaldirektør bør offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest seks måneder inden udløbet af den siddende generaldirektørs mandat. Indkaldelsen af ansøgninger bør udarbejdes af Kommissionen på grundlag af resultatet af indgående konsultationer med Europa-Parlamentet og Rådet. Den bør specificere udvælgelseskriterierne, herunder de krav, som kandidaterne skal opfylde for at komme i betragtning til stillingen.
- (45) Generaldirektøren bør regelmæssigt informere Overvågningsudvalget om de sager, hvor der er sendt oplysninger til medlemsstaternes retsmyndigheder, og om det samlede antal af kontorets sager, som samme retsmyndigheder i de pågældende medlemsstater har behandlet som led i en opfølgning på en undersøgelse, som kontoret har gennemført.
- (46) De erfaringer, der er gjort i praksis, har vist, at det kan være nyttigt at lade generaldirektøren have mulighed for at uddelegere nogle af sine funktioner til en eller flere af kontorets ansatte.
- (47) Generaldirektøren bør indføre en intern rådgivnings- og kontrolmekanisme, herunder legalitetskontrol, med særlig henvisning til pligten til at overholde de processuelle garantier og de berørte personers grundlæggende rettigheder og den nationale lovgivning i de berørte medlemsstater.
- (48) For at sikre kontorets uafhængighed bør Kommissionen vedtage en passende overdragelse af ansættelsesmyndighedens beføjelser til generaldirektøren.
- (49) Denne forordning indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til og ansvar for at træffe foranstaltninger til at bekæmpe svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Overdragelsen af opgaven med at foretage eksterne administrative undersøgelser til et uafhængigt kontor er fuldt ud i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at styrke bekæmpelsen af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser.
- (50) Kommissionen bør vurdere behovet for revision af denne forordning, i tilfælde af at der oprettes en europæisk anklagemyndighed.
- (51) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder navnlig de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (52) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 1. juni 2011 ⁽¹⁾.
- (53) I betragtning af det betydelige antal nødvendige ændringer bør forordning (EF) nr. 1073/1999 ophæves og erstattes af nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 23.9.2011, s. 11.

- (54) I medfør af artikel 106a, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (TEAEC), som udvider anvendelsen af artikel 325 i TEUF til Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom), bør reglerne for kontorets undersøgelser, hvad angår Unionen, også finde anvendelse på Euratom. I medfør af artikel 106a, stk. 2, i TEAEC skal henvisninger til Unionen i artikel 325 i TEUF forstås som henvisninger til Euratom, og henvisninger til Unionen i denne forordning omfatter derfor, når konteksten kræver det, henvisninger til Euratom. Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Mål og opgaver

1. Med henblik på at styrke bekæmpelsen af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs (i det følgende samlet, når konteksten kræver det, benævnt »Unionen«) finansielle interesser, udøver Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, der er oprettet ved afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom (»kontoret«), de undersøgelsesbeføjelser, der er tillagt Kommissionen ved:

- a) de relevante EU-retsakter, og
- b) de relevante aftaler om samarbejde og gensidig bistand, som Unionen har indgået med tredjelande og internationale organisationer.

2. Kontoret formidler Kommissionens bistand til medlemsstaterne med henblik på at tilrettelægge et snævert, løbende samarbejde mellem deres kompetente myndigheder for at samordne den indsats, der skal beskytte Unionens finansielle interesser mod svig. Kontoret bidrager til udformning og udvikling af metoder til forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Kontoret fremmer og samordner med og mellem medlemsstaterne udvekslingen af praktiske erfaringer og bedste proceduremæssige praksis på området beskyttelse af Unionens finansielle interesser og støtter den fælles indsats til bekæmpelse af svig, som medlemsstaterne har iværksat på frivillig basis.

3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af:

- a) protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- b) vedtægten for Europa-Parlamentets medlemmer

- c) tjenestemandsvedtægten

- d) forordning (EF) nr. 45/2001.

4. Inden for de forskellige institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne (»institutioner, organer, kontorer og agenturer«), foretager kontoret administrative undersøgelser, der har til formål at bekæmpe svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Med henblik herpå undersøger det alvorlige forhold i forbindelse med udøvelse af arbejdet, der indebærer manglende opfyldelse af tjenstemænds eller øvrige ansattes forpligtelser, der kan medføre en disciplinærsag eller i givet fald en straffesag, eller en tilsvarende manglende opfyldelse af forpligtelser hos medlemmer af institutioner og organer, ledere af kontorer og agenturer eller ansatte i institutioner, organer, kontorer eller agenturer, der ikke er omfattet af tjenstemandsvedtægten (samlet benævnt »tjenstemænd, øvrige ansatte, medlemmer af institutioner eller organer, ledere af kontorer eller agenturer eller personalemedlemmer«).

5. Med henblik på anvendelsen af denne forordning kan medlemsstaternes kompetente myndigheder og institutioner, organer, kontorer og agenturer indgå administrative aftaler med kontoret. Disse administrative aftaler kan navnlig vedrøre fremsendelsen af oplysninger og gennemførelsen af undersøgelser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Unionens finansielle interesser«: de indtægter, udgifter og aktiver, der er omfattet af Den Europæiske Unions budget, og dem, der er omfattet af institutionernes, organernes, kontorenes og agenturerens budgetter, og de budgetter, som forvaltes og overvåges af dem
- 2) »uregelmæssighed«: uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95
- 3) »svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser«: svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, som defineret i de relevante EU-retsakter
- 4) »administrative undersøgelser« (»undersøgelser«): alle former for kontrol, inspektion eller andre foranstaltninger, som gennemføres af kontoret i henhold til artikel 3 og 4 med henblik på at opfylde de mål, der er fastsat i artikel 1, og i givet fald fastslå de kontrollerede aktiviteters uregelmæssige karakter; disse undersøgelser berører ikke medlemsstaternes kompetente myndigheders beføjelser til at indlede straffesager

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

- 5) »berørt person«: enhver person eller økonomisk beslutningstager, der er mistænkt for at have begået svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, og som derfor er genstand for kontorets undersøgelse
- 6) »økonomisk beslutningstager«: økonomisk beslutningstager som defineret i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96
- 7) »administrative aftaler«: aftaler indgået af kontoret af teknisk og/eller operationel karakter, som især kan have som formål at fremme samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem parterne i aftalen, og som ikke medfører yderligere retlige forpligtelser.

Artikel 3

Eksterne undersøgelser

1. Kontoret udøver den beføjelse, der er tillagt Kommissionen ved forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 til at foretage kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne og i medfør af gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og enhver anden gældende retsakt i tredjelande og internationale organisationers lokaler.

Som led i sin undersøgelsesfunktion foretager kontoret i medlemsstaterne og i medfør af de gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og enhver anden gældende retsakt i tredjelande og internationale organisationers lokaler kontrol og inspektion i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og sektorbestemmelserne i artikel 9, stk. 2, i samme forordning.

2. For at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser i forbindelse med en støtteaftale, en støtteafgørelse eller en kontrakt om EU-finansiering, kan kontoret efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske beslutningstagere.

3. Under kontrol og inspektion på stedet handler kontorets ansatte, med forbehold for gældende EU-ret, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats regler og sædvaner og de processuelle garantier i denne forordning.

Efter anmodning fra kontoret yder den berørte medlemsstat kompetente myndighed kontorets ansatte den nødvendige bistand, så de kan udføre deres opgaver effektivt som angivet

i den skriftlige bemyndigelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2. Hvis denne bistand kræver godkendelse fra en retsmyndighed i henhold til nationale regler, skal der anmodes derom.

Den berørte medlemsstat skal i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 sørge for, at kontorets ansatte på samme betingelser som dens kompetente myndigheder og under overholdelse af dens nationale lovgivning har adgang til alle de oplysninger og al den dokumentation vedrørende de forhold, der undersøges, som viser sig at være nødvendige for at foretage en effektiv kontrol og inspektion på stedet.

4. Med henblik på denne forordning udpeger medlemsstaterne en tjeneste (»koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig«) for at fremme et effektivt samarbejde og en effektiv udveksling af oplysninger, herunder oplysninger af operationel karakter, med kontoret. Hvor det måtte være relevant, kan koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med den nationale lovgivning betragtes som en kompetent myndighed med henblik på denne forordning.

5. Under en ekstern undersøgelse kan kontoret få adgang til alle relevante oplysninger, herunder oplysninger i databaser, som de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der har tilknytning til den sag, der undersøges, er i besiddelse af for om nødvendigt at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Til det formål finder artikel 4, stk. 2 og 4, anvendelse.

6. Når kontoret, inden der træffes en beslutning om eventuelt at indlede en ekstern undersøgelse, råder over oplysninger, der giver anledning til formodning om, at der foreligger svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, kan det underrette de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater herom og om nødvendigt de kompetente tjenestegrene i Kommissionen.

De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater sikrer, at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, som kontoret kan deltage i, i overensstemmelse med national lovgivning, jf. dog sektorbestemmelserne i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater underretter efter anmodning kontoret om de foranstaltninger, der er truffet, og de resultater, der er opnået på grundlag af oplysninger omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Artikel 4

Interne undersøgelser

1. På de områder, der er omhandlet i artikel 1, foretager kontoret administrative undersøgelser (»interne undersøgelser«), inden for institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne.

Disse interne undersøgelser foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i afgørelser vedtaget af de respektive institutioner, organer, kontorer eller agenturer.

2. Foruden de i stk. 1 nævnte bestemmelser skal følgende overholdes:

- a) kontoret skal uden varsel og omgående have adgang til alle relevante oplysninger, herunder oplysninger i databaser, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne er i besiddelse af, og til disses lokaler. Kontoret skal have beføjelse til at kontrollere institutionernes, organernes, kontorerne og agenturerne regnskaber. Kontoret skal kunne tage kopi og få udskrifter af alle dokumenter og af indholdet af enhver databærer, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne er i besiddelse af, og om fornødent sikre sig disse dokumenter eller oplysninger for at undgå enhver risiko for, at de forsvinder
- b) kontoret kan anmode om mundtlige oplysninger, herunder gennem samtaler, og skriftlige oplysninger fra tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer af institutioner eller organer, ledere af kontorer eller agenturer eller personalemedlemmer.

3. I overensstemmelse med bestemmelserne og procedurene i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 kan kontoret foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske beslutningstagere for at få adgang til oplysninger af relevans for de forhold, som er genstand for den interne undersøgelse.

4. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne underrettes, når kontorets ansatte foretager en intern undersøgelse af deres lokaler, og når de får adgang til dokumenter eller anmoder om oplysninger, som de er i besiddelse af. Kontoret kan når som helst fremsende oplysninger, som det har indhentet under interne undersøgelser, til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, jf. dog artikel 10 og 11.

5. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne indfører passende procedurer og træffer de nødvendige foranstaltninger for på ethvert stadium at sikre tavshedspligt i forbindelse med de interne undersøgelser.

6. Hvis de interne undersøgelser viser, at der er mulighed for, at en tjenestemand, øvrig ansat, et medlem af en institution eller et organ, en leder af et kontor eller agentur eller et personalemedlem er personligt berørt, underrettes den institution eller det organ, kontor eller agentur, som vedkommende tilhører.

I tilfælde, hvor tavshedspligten i forbindelse med den interne undersøgelse ikke kan sikres ved anvendelse af de sædvanlige kommunikationskanaler, anvender kontoret alternative hensigtsmæssige kanaler til fremsendelse af oplysninger.

I ekstraordinære tilfælde kan denne underretning udsættes på grundlag af en begrundet afgørelse, der er truffet af generaldirektøren, og som fremsendes til Overvågningsudvalget, efter at undersøgelsen er afsluttet.

7. Den afgørelse, som den enkelte institution eller det enkelte organ, kontor eller agentur skal vedtage, jf. stk. 1, skal især omfatte en regel om en forpligtelse for tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer af institutioner eller organer, ledere af kontorer eller agenturer eller personalemedlemmer til at samarbejde med kontoret og afgive oplysninger og samtidig sikre tavshedspligten i forbindelse med den interne undersøgelse.

8. Når kontoret, inden der træffes en beslutning om eventuelt at indlede en intern undersøgelse, råder over oplysninger, der giver anledning til formodning om, at der foreligger svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, kan det underrette den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur underretter efter anmodning kontoret om de foranstaltninger, der er truffet, og de resultater, der er opnået på grundlag af disse oplysninger.

Om nødvendigt underretter kontoret også de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat. I dette tilfælde gælder de procedurekrav, der er fastlagt i artikel 9, stk. 4, andet og tredje afsnit. Hvis de kompetente myndigheder beslutter at træffe foranstaltninger på foranledning af de oplysninger, de har fået tilsendt, i overensstemmelse med national lovgivning, skal de efter anmodning underrette kontoret herom.

Artikel 5

Indledning af undersøgelser

1. Generaldirektøren kan indlede en undersøgelse, når der er en tilstrækkeligt begrundet mistanke, som også kan være baseret på oplysninger fra en tredjepart eller på anonyme oplysninger, om, at der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser. Generaldirektørens beslutning om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, skal tages under hensyn til, hvad der prioriteres i kontorets politik på undersøgelsesområdet og dets årlige forvaltningsplan, jf. artikel 17, stk. 5. Ved denne beslutning skal der ligeledes tages hensyn til, at kontorets ressourcer skal anvendes effektivt, og at de midler, der anvendes, skal stå i et rimeligt forhold til formålet. Hvad angår interne undersøgelser, tages der særligt hensyn til, hvilken institution eller hvilket organ, kontor eller agentur der har bedst mulighed for at gennemføre dem på grundlag af bl.a. følgende: arten af de faktuelle oplysninger, de faktiske eller potentielle økonomiske konsekvenser af sagen og sandsynligheden for en eventuel retslig opfølgning.

2. Eksterne undersøgelser indledes på grundlag af en beslutning truffet af generaldirektøren, som handler på eget initiativ eller efter anmodning fra en berørt medlemsstat eller fra en EU-institution, eller et EU-organ, -kontor eller -agentur.

Interne undersøgelser indledes på grundlag af en beslutning truffet af generaldirektøren, som handler på eget initiativ eller efter anmodning fra den institution eller fra det organ, kontor eller agentur, hvor undersøgelsen skal foretages, eller fra en medlemsstat.

3. Så længe generaldirektøren overvejer, hvorvidt der skal indledes en intern undersøgelse efter anmodning som omhandlet i stk. 2, og/eller så længe kontoret foretager en intern undersøgelse, kan de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer ikke indlede en parallel administrativ undersøgelse af de samme forhold, medmindre andet er aftalt med kontoret.

4. Beslutningen om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse eller ej, træffes senest to måneder efter, at kontoret har modtaget en anmodning som omhandlet i stk. 2. Beslutningen meddeles straks den medlemsstat, den institution, eller det organ, kontor eller agentur, der har fremsat anmodningen. En beslutning om ikke at indlede en undersøgelse skal begrundes. Såfremt kontoret ved udløbet af denne frist på to måneder ikke har taget en beslutning, anses kontoret for at have besluttet ikke at indlede en undersøgelse.

Når en tjenestemand, øvrig ansat, et medlem af en institution eller et organ, leder af et kontor eller agentur eller personalemedlemmer, der handler i overensstemmelse med artikel 22a i tjenstemandsvedtægten, giver kontoret oplysninger om en mistanke om svig eller uregelmæssigheder, giver kontoret vedkommende meddelelse om, hvorvidt det har besluttet at indlede en undersøgelse af de pågældende forhold eller ej.

5. Hvis generaldirektøren beslutter ikke at indlede en intern undersøgelse, sender han straks eventuelle relevante oplysninger til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, således at de rette foranstaltninger kan træffes i henhold til de regler, der gælder for den institution eller det organ, kontor eller agentur. Kontoret træffer om fornødent aftale med institutionen, organet, det pågældende kontor eller agenturet om egnede foranstaltninger til beskyttelse af informationskilden og anmoder, hvis det er nødvendigt, om at blive underrettet om, hvilke foranstaltninger der er truffet.

6. Hvis generaldirektøren beslutter ikke at indlede en ekstern undersøgelse, kan han straks sende eventuelle relevante oplysninger til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat, således at der kan træffes foranstaltninger i relevant omfang i henhold til medlemsstatens nationale regler. Hvis det er nødvendigt, underretter kontoret også den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur.

Artikel 6

Adgang til oplysninger i databaser inden indledningen af en undersøgelse

1. Kontoret bør inden indledningen af en undersøgelse have ret til indsigt i alle relevante oplysninger i institutionernes, organernes, kontorerne og agenturerne databaser, når dette er

nødvendigt for at vurdere de faktiske omstændigheder ved en påstand. Denne ret til indsigt skal udøves inden for den af kontoret fastsatte frist, der kræves for at kunne foretage en hurtig vurdering af påstandene. Kontoret skal, når det udøver denne ret til adgang, respektere principperne om nødvendighed og proportionalitet.

2. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur samarbejder loyalt med kontoret ved at give det mulighed for at indhente alle relevante oplysninger på de betingelser, der angives nærmere i de afgørelser, som vedtages i henhold til artikel 4, stk. 1.

Artikel 7

Gennemførelse af undersøgelserne

1. Generaldirektøren leder gennemførelsen af undersøgelserne på grundlag af skriftlige instrukser, hvor det er relevant. Undersøgelserne gennemføres under generaldirektørens ledelse af de af kontorets ansatte, som han har udpeget hertil.

2. Kontorets ansatte udfører deres opgaver mod forevisning af en skriftlig bemyndigelse, hvori deres identitet og beføjelser er angivet. Generaldirektøren udsteder en sådan bemyndigelse indeholdende oplysninger om genstanden for og formålet med undersøgelsen, retsgrundlagene for at gennemføre undersøgelsen og de undersøgelsesbeføjelser, der følger af disse retsgrundlag.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder yder i overensstemmelse med de nationale regler den bistand til kontorets ansatte, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver effektivt.

Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne sørger for, at deres tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer, ledere og personalemedlemmer yder den bistand til kontorets ansatte, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver effektivt.

4. Hvis en undersøgelse omfatter både eksterne og interne forhold, finder henholdsvis artikel 3 og 4 anvendelse.

5. Undersøgelserne gennemføres uopholdeligt i en periode, som skal stå i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder og kompleksitet.

6. Hvis undersøgelserne viser, at det kan være hensigtsmæssigt at træffe forebyggende administrative foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser, informerer kontoret straks den institution eller det organ, kontor eller agentur, der er berørt af den igangværende undersøgelse. Der skal herunder gives følgende oplysninger:

a) navnet på den berørte tjenestemand eller øvrige ansatte, det berørte medlem af en institution eller et organ, den berørte leder af et kontor eller agentur eller det berørte personalemedlem samt et resumé af de pågældende faktuelle forhold

- b) alle oplysninger, der vil kunne hjælpe den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur med at beslutte, om det er hensigtsmæssigt at træffe forebyggende administrative foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser
- c) eventuelle særlige forholdsregler vedrørende fortrolig behandling, som især anbefales i sager, der medfører brug af undersøgelsesmæssige foranstaltninger, der falder ind under en national retsmyndigheds kompetence, eller i tilfælde af en ekstern undersøgelse, som falder ind under en national myndigheds kompetence, i overensstemmelse med de nationale regler, der finder anvendelse på undersøgelser.

Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur kan på et hvilket som helst tidspunkt i tæt samarbejde med kontoret beslutte at træffe alle hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger, herunder foranstaltninger til sikring af bevismateriale, og informerer straks kontoret om en sådan beslutning.

7. Det påhviler medlemsstaternes kompetente myndigheder efter anmodning fra kontoret at træffe passende forebyggende foranstaltninger i nødvendigt omfang i henhold til deres nationale lovgivning, navnlig foranstaltninger til sikring af bevismateriale.

8. Hvis en undersøgelse ikke kan afsluttes inden 12 måneder, efter at den er indledt, aflægger generaldirektøren ved udløbet af denne 12-måneders periode og hver sjette måned derefter en rapport til Overvågningsudvalget, hvori årsagerne hertil og de planlagte afhjælpende foranstaltninger med henblik på at fremskynde undersøgelsen angives.

Artikel 8

Forpligtelse til at underrette kontoret

1. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne fremsender omgående alle oplysninger om eventuelle tilfælde af svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der påvirker Unionens finansielle interesser, til kontoret.
2. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og medlemsstaternes kompetente myndigheder i det omfang, deres nationale ret tillader det, fremsender på anmodning af kontoret eller på eget initiativ alle de dokumenter og oplysninger, som de er i besiddelse af, om en igangværende undersøgelse, som kontoret foretager.
3. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og medlemsstaternes kompetente myndigheder, i det omfang deres nationale ret tillader det, sender kontoret alle andre dokumenter og oplysninger, der anses for at være relevante, og som de er i besiddelse af, om bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.

Artikel 9

Processuelle garantier

1. Kontoret foretager sine undersøgelser med henblik på at fremskaffe såvel belastende som diskulperende oplysninger om den berørte person. Undersøgelserne foretages objektivt og upartisk og under overholdelse af princippet om uskyldsformodning og de processuelle garantier som fastsat i denne artikel.
2. Kontoret kan på ethvert tidspunkt under en undersøgelse høre en berørt person eller et vidne. Enhver hørt person har ret til ikke at inkriminere sig selv.

Indkaldelsen til samtale skal sendes til en berørt person med et varsel på mindst ti arbejdsdage. Denne varselsfrist kan afkortes med udtrykkeligt samtykke fra den berørte person eller af behørigt begrundede årsager, fordi undersøgelsen haster. I sidstnævnte tilfælde må varselsfristen ikke være mindre end 24 timer. Indkaldelsen skal blandt andet indeholde en liste over den berørte persons rettigheder, navnlig retten til at blive bistået af en person efter eget valg.

Indkaldelsen til samtale skal sendes til et vidne med et varsel på mindst 24 timer. Denne varselsfrist kan afkortes med udtrykkeligt samtykke fra vidnet eller af behørigt begrundede årsager, fordi undersøgelsen haster.

De krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, finder ikke anvendelse på indhentning af erklæringer i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet.

Tyder indicierne under samtalen på, at et vidne kan være en berørt person, afsluttes samtalen. Procedurereglerne i dette stykke og i stk. 3 og 4 finder straks anvendelse. Vidnet underrettes straks om sine rettigheder som berørt person og modtager efter anmodning en kopi af referatet af eventuelle erklæringer, som han har afgivet tidligere. Kontoret må ikke anvende denne persons tidligere erklæringer mod ham, uden at han først har fået lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til disse erklæringer.

Kontoret udarbejder et referat af samtalen og giver den hørte person adgang til det, for at den hørte person enten kan godkende referatet eller fremsætte bemærkninger hertil. Kontoret giver den berørte person en kopi af referatet af samtalen.

3. Viser en undersøgelse, at en tjenestemand, øvrig ansat, et medlem af en institution eller et organ, en leder af et kontor eller agentur eller et personalemedlem kan være en berørt person, bliver tjenestemanden, den øvrige ansatte, medlemmet af en institution eller et organ, lederen af et kontor eller agentur eller personalemedlemmet underrettet herom, for så vidt som det ikke skader gennemførelsen af undersøgelsen eller nogen andre undersøgelsesprocedurer, der hører under en national retsmyndighed.

4. Der må ikke udarbejdes konklusioner, hvori der henvises til en berørt person ved navns nævnelse, når undersøgelsen er afsluttet, uden at den berørte person har fået mulighed for at fremsætte bemærkninger til de forhold, der berører vedkommende, jf. dog artikel 4, stk. 6, og artikel 7, stk. 6.

Med henblik herpå sender kontoret den berørte person en opfordring til at fremkomme med bemærkninger enten skriftligt eller under en samtale med ansatte, der er udpeget af kontoret. Denne opfordring skal omfatte et referat af de forhold, der berører den berørte person, og de oplysninger, der kræves i medfør af artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001, og angive fristen for indgivelse af bemærkninger, som ikke må være mindre end ti arbejdsdage fra modtagelsen af opfordringen til at fremsætte bemærkninger. Denne varselsfrist kan afkortes med udtrykkeligt samtykke fra den berørte person eller af behørigt begrundede årsager, fordi undersøgelsen haster. I den endelige rapport skal der henvises til sådanne bemærkninger.

I behørigt begrundede tilfælde, hvor det af hensyn til undersøgelsen er nødvendigt at holde undersøgelsen fortrolig, og/eller som medfører brug af undersøgelsesprocedurer, der hører under en national retsmyndighed, kan generaldirektøren beslutte at udskyde opfyldelsen af forpligtelsen til at opfordre den berørte person til at fremsætte bemærkninger.

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i bilag IX til tjenstemandsvedtægten, vil manglende svar fra institutionen, organet, kontoret eller agenturet i en måned efter generaldirektørens anmodning om at få udsendt opfyldelsen af forpligtelsen til at opfordre den berørte person til at fremsætte bemærkninger blive anset for at være et bekræftende svar.

5. Enhver hørt person har ret til at udtrykke sig på et hvilket som helst af EU-institutionernes officielle sprog. Tjenstemænd og øvrige ansatte i Unionen kan dog opfordres til at udtrykke sig på et af EU-institutionernes officielle sprog, som de behersker indgående.

Artikel 10

Tavshedspligt og beskyttelse af oplysninger

1. Alle oplysninger, der fremsendes eller indhentes i forbindelse med eksterne undersøgelser, uanset i hvilken form det måtte være, er beskyttet af de relevante regler.

2. De oplysninger, der fremsendes eller indhentes i forbindelse med interne undersøgelser, uanset i hvilken form det måtte være, er omfattet af tavshedspligt og beskyttet i henhold til de regler, der gælder for Unionens institutioner.

3. De berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer sikrer overholdelsen af tavshedspligten i forbindelse med de

undersøgelser, der foretages af kontoret, og de berørte personers legitime rettigheder og, såfremt der indledes retslige procedurer, alle nationale regler vedrørende sådanne procedurer.

4. Kontoret kan udpege en databeskyttelsesansvarlig, jf. artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001.

5. Kontorets generaldirektør sørger for, at offentligheden informeres på en neutral og upartisk måde, og at videregivelsen af oplysninger overholder tavshedspligten i forbindelse med undersøgelser og sker under overholdelse af de i nærværende artikel og i artikel 9, stk. 1, fastsatte principper.

I overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten afholder kontorets ansatte sig fra enhver uberettiget afsløring af oplysninger, som de har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres arbejde, medmindre disse oplysninger allerede er offentliggjort, eller offentligheden har fået adgang hertil, og de er fortsat pålagt denne forpligtelse efter udtrædelse af tjenesten.

Artikel 11

Undersøgelserapport og opfølgning af undersøgelserne

1. Når kontoret afslutter en undersøgelse, udarbejder det under generaldirektørens myndighed en rapport. I denne rapport redegøres der for retsgrundlaget for undersøgelsen, de procedurer, der er fulgt, de konstaterede faktiske forhold og den foreløbige juridiske vurdering heraf, den anslåede finansielle virkning af de konstaterede faktiske forhold, overholdelsen af de processuelle garantier, jf. artikel 9, og konklusionerne af undersøgelsen.

Rapporten ledsages af henstillinger fra generaldirektøren om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger. Disse henstillinger skal i relevant omfang angive eventuelle disciplinære, administrative, finansielle og/eller juridiske foranstaltninger, som den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur eller de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder har truffet, og de skal navnlig specificere de anslåede beløb, der skal opkræves, og angive den foreløbige juridiske vurdering af de konstaterede faktiske forhold.

2. Disse rapporter og henstillinger udarbejdes under hensyntagen til den berørte medlemsstats nationale lovgivning. De således udarbejdede rapporter kan på lige fod med og på samme vilkår som de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder, udgøre gyldige bevismidler i administrative eller retslige procedurer i den medlemsstat, hvor dette måtte være påkrævet. De bedømmes efter samme regler som dem, der gælder for de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder, og har samme beviskraft som sådanne rapporter.

3. De rapporter og henstillinger, der udarbejdes efter en ekstern undersøgelse, og alle relevante dokumenter vedrørende undersøgelsen sendes til de berørte medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med reglerne for eksterne undersøgelser og, hvis det er nødvendigt, til de kompetente tjenestegrene i Kommissionen.

4. De rapporter og henstillinger, der udarbejdes efter en intern undersøgelse, og alle relevante dokumenter vedrørende undersøgelsen sendes til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne følger de interne undersøgelser op, især med de disciplinære eller retslige skridt, som resultaterne måtte kræve, og underretter kontoret herom inden for en tidsfrist, der er fastsat i de henstillinger, der ledsager rapporten, og desuden på kontorets anmodning.

5. Såfremt en rapport, der udarbejdes efter en intern undersøgelse, viser, at der findes forhold, der kunne give grundlag for en strafferetssag, sendes disse oplysninger til den berørte medlemsstats retsmyndigheder.

6. På kontorets anmodning sender de berørte medlemsstats kompetente myndigheder i tide kontoret oplysninger om, hvilke eventuelle foranstaltninger der er truffet efter generaldirektørens fremsendelse af sine henstillinger i overensstemmelse med stk. 3 og efter kontorets fremsendelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 5.

7. Hvis der ved afslutningen af en undersøgelse ikke er fundet beviser mod den berørte person, afslutter generaldirektøren undersøgelsen af den pågældende og informerer inden ti arbejdsdage den pågældende, jf. dog stk. 4.

8. Såfremt en informant, som har givet kontoret oplysninger, der fører til eller vedrører en undersøgelse, anmoder herom, kan kontoret underrette informanten om, at undersøgelsen er blevet afsluttet. Kontoret kan dog afslå en sådan anmodning, hvis det finder, at anmodningen vil kunne være til skade for den berørte persons legitime interesser, undersøgelsens effektivitet og de videre skridt, der træffes på foranledning heraf, eller hensynet til tavshedspligten.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger mellem kontoret og medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Med forbehold af artikel 10 og 11 i denne forordning og bestemmelserne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 kan kontoret fremsende oplysninger, det har indhentet under eksterne undersøgelser, til de berørte medlemsstats kompetente myndigheder i tilstrækkelig god tid til, at de kan træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

2. Med forbehold af artikel 10 og 11 sender generaldirektøren retsmyndighederne i den berørte medlemsstat oplysninger, som kontoret har indhentet under igangværende interne undersøgelser, om forhold, som kræver, at der anvendes undersøgelsesprocedurer, som henhører under en national retsmyndigheds kompetence.

I overensstemmelse med artikel 4 fremsender generaldirektøren også de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit i dette stykke, herunder navnet på den berørte person, et resumé af de konstaterede faktiske forhold, en foreløbig juridisk vurdering heraf, den anslåede finansielle virkning på Unionens finansielle interesser, til den berørte institution, det berørte organ, kontor eller agentur, jf. dog artikel 10.

Artikel 9, stk. 4, finder anvendelse.

3. Med forbehold af national ret underretter den berørte medlemsstats kompetente myndigheder i tide, på eget initiativ eller på kontorets anmodning, kontoret om, hvilke videre skridt der er blevet taget på foranledning af de oplysninger, de har fået tilsendt i henhold til denne artikel.

4. Kontoret kan fremlægge bevismateriale til retssager ved nationale domstole i overensstemmelse med national ret og tjenstemandsvedtægten.

Artikel 13

Kontorets samarbejde med Eurojust og Europol

1. Kontoret samarbejder inden for sit mandat til at beskytte Unionens finansielle interesser og i fornødent omfang med Eurojust og Den Europæiske Politienhed (Europol). Såfremt det er nødvendigt for at lette dette samarbejde, indgår kontoret administrative aftaler med Eurojust og Europol. Sådanne aftaler kan vedrøre udveksling af operationelle, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede oplysninger samt på anmodning evalueringsrapporter.

Kontoret sender relevante oplysninger til Eurojust, såfremt disse kan støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem nationale undersøgelsesmyndigheder og retsforfølgende myndigheder, eller hvis kontoret har sendt medlemsstaternes kompetente myndigheder oplysninger, der giver grund til mistanke om svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, og som udgør alvorlig kriminalitet, inden for Eurojusts mandat.

2. Kontoret underretter i tide de pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, såfremt oplysninger, som de har leveret, sendes af kontoret til Eurojust eller Europol.

Artikel 14

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. Kontoret kan om fornødent indgå administrative aftaler med kompetente myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer. Kontoret koordinerer sin indsats efter behov med de kompetente tjenestegrene i Kommissionen og med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, navnlig før sådanne aftaler indgås. Aftalerne kan vedrøre udveksling af operationelle, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder på anmodning evalueringsrapporter.

2. Kontoret underretter de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, inden oplysninger, som de har leveret, sendes af kontoret til kompetente myndigheder i tredjelande eller til internationale organisationer.

Kontoret registrerer alle personlige data, der er videregivet, herunder årsagerne til sådanne videregivelser, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 15

Overvågningsudvalget

1. Overvågningsudvalget udfører regelmæssig kontrol med kontorets varetægelse af undersøgelsesfunktionen for at styrke kontorets uafhængighed i den korrekte udøvelse af de beføjelser, det er tillagt ved denne forordning.

Overvågningsudvalget har navnlig til opgave at holde øje med udviklingen i anvendelsen af de processuelle garantier og undersøgelsesernes varighed på grundlag af de oplysninger, som generaldirektøren forelægger udvalget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 8.

Overvågningsudvalget sender udtalelser, herunder om nødvendigt henstillinger, til generaldirektøren om blandt andet de ressourcer, der er behov for til udførelsen af kontorets undersøgelsesfunktion, kontorets prioritering af undersøgelser og undersøgelsesernes varighed. Det kan afgive udtalelserne på eget initiativ, på generaldirektørens anmodning eller efter anmodning fra en institution, et organ, et kontor eller et agentur, uden at det dog griber ind i gennemførelsen af igangværende undersøgelser.

Institutionen, organet, kontoret eller agenturet får en kopi af udtalelser afgivet i henhold til tredje afsnit.

I behørigt begrundede situationer kan Overvågningsudvalget anmode kontoret om supplerende oplysninger om undersøgelser, herunder rapporter og henstillinger om afsluttede undersøgelser uden at det dog griber ind i gennemførelsen af igangværende undersøgelser.

2. Overvågningsudvalget består af fem uafhængige medlemmer med erfaring fra ledende dømmende eller undersøgelsesmæssige funktioner eller sammenlignelige funktioner i tilknytning til kontorets aktivitetsområder. De udnævnes efter fælles aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Afgørelsen om udnævnelse af medlemmerne af Overvågningsudvalget skal ligeledes indeholde en reserveliste over mulige kandidater, som kan træde i stedet for medlemmer af Overvågningsudvalget i resten af deres mandatperiode, hvis et eller flere af disse medlemmer udtræder af udvalget, afgår ved døden eller bliver permanent uarbejdsdygtig.

3. Overvågningsudvalgets medlemmers mandatperiode er på fem år og kan ikke forlænges. Der udskiftes henholdsvis skiftevis tre og to medlemmer for at sikre Overvågningsudvalgets ekspertise.

4. Ved mandatets udløb fortsætter Overvågningsudvalgets medlemmer med at udføre deres opgaver, indtil der er udnævnt en efterfølger.

5. Hvis et medlem af Overvågningsudvalget ikke længere opfylder betingelserne for udøvelse af sit hverv, eller hvis han er fundet skyldig i alvorligt embedsmisbrug, kan Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ved fælles aftale fritage ham for hans hverv.

6. I overensstemmelse med Kommissionens gældende bestemmelser modtager medlemmer af Overvågningsudvalget dagpenge og får godtgjort de udgifter, de pådrager sig i forbindelse med udøvelsen af deres hverv.

7. Ved udøvelsen af deres hverv hverken søger eller modtager medlemmerne af Overvågningsudvalget instrukser fra nogen regering eller nogen institution, noget organ eller noget kontor eller agentur.

8. Overvågningsudvalget udpeger selv sin formand. Det fastsætter selv sin forretningsorden, der forelægges Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse til orientering, inden den vedtages. Der indkaldes til møde i Overvågningsudvalget på initiativ af udvalgets formand eller generaldirektøren. Det afholder mindst ti møder om året. Overvågningsudvalget træffer sine beslutninger med et flertal blandt sine medlemmer. Dets sekretariatsopgaver varetages af kontoret i tæt samråd med Overvågningsudvalget.

9. Overvågningsudvalget vedtager en aktivitetsrapport mindst én gang om året vedrørende bl.a. vurderingen af kontorets uafhængighed, anvendelsen af de processuelle garantier og undersøgelsesernes varighed. Disse rapporter skal sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

Overvågningsudvalget kan forelægge rapporter om resultaterne af de undersøgelser, som kontoret foretager, og om de skridt der tages på grundlag af disse resultater, for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

Artikel 16

Udveksling af synspunkter med institutionerne

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen mødes en gang om året med generaldirektøren med henblik på udveksling af synspunkter på politisk plan for at drøfte kontorets politik med hensyn til metoder til forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Overvågningsudvalget deltager i udvekslingen af synspunkter. Repræsentanter fra Revisionsretten, Eurojust og/eller Europol kan opfordres til at deltage på ad hoc-basis på anmodning af Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, generaldirektøren eller Overvågningsudvalget.

2. Udvekslingen af synspunkter kan vedrøre:

- a) de strategiske prioriteringer for kontorets undersøgelsespolitik
- b) Overvågningsudvalgets udtalelser og aktivitetsrapporter, jf. artikel 15
- c) generaldirektørens rapporter, jf. artikel 17, stk. 4, og om nødvendigt enhver anden rapport fra institutionerne vedrørende kontorets mandat
- d) rammerne for forbindelserne mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne
- e) rammerne for forbindelserne mellem kontoret og medlemsstaternes kompetente myndigheder
- f) forbindelserne mellem kontoret og de kompetente myndigheder i tredjelande såvel som med internationale organisationer inden for rammerne af de aftaler, der er nævnt i denne forordning
- g) effektiviteten af kontorets arbejde med hensyn til udøvelsen af dets mandat.

3. Alle institutioner, der deltager i udvekslingen af synspunkter, sikrer, at denne udveksling ikke griber ind i gennemførelsen af igangværende undersøgelser.

4. De institutioner, der deltager i udvekslingen af synspunkter, tager i deres arbejde hensyn til de holdninger, der kommer til udtryk under denne udveksling. Generaldirektøren fremlægger i de rapporter, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4, oplysninger om eventuelle foranstaltninger, som kontoret træffer.

Artikel 17

Generaldirektøren

1. Kontoret ledes af en generaldirektør. Generaldirektøren udpeges af Kommissionen efter proceduren i stk. 2. Generaldirektøren udpeges for syv år, og mandatet kan ikke forlænges.

2. For at udpege en ny generaldirektør offentliggør Kommissionen en indkaldelse af ansøgninger i *Den Europæiske Unions Tidende*. En sådan offentliggørelse finder sted senest seks måneder inden udløbet af den siddende generaldirektørs mandatperiode. Når Overvågningsudvalget har afgivet positiv udtalelse om Kommissionens udvælgelsesprocedure, udarbejder Kommissionen en liste over tilstrækkeligt kvalificerede kandidater. Efter samråd med Europa-Parlamentet og Rådet udpeger Kommissionen generaldirektøren.

3. Generaldirektøren hverken søger eller modtager instrukser fra nogen regering eller nogen institution, noget organ, kontor eller agentur ved udførelsen af sine opgaver i forbindelse med indledning og gennemførelse af eksterne og interne undersøgelser og i forbindelse med udarbejdelsen af rapporter vedrørende undersøgelserne. Hvis generaldirektøren finder, at en foranstaltning truffet af Kommissionen skaber tvivl om hans uafhængighed, underretter han straks Overvågningsudvalget og træffer beslutning om, hvorvidt der skal anlægges en sag mod Kommissionen ved Den Europæiske Unions Domstol eller ej.

4. Generaldirektøren aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten om resultaterne af kontorets undersøgelser, de foranstaltninger, der er truffet, og de problemer, man er stødt på, under overholdelse af tavshedspligten i forbindelse med undersøgelserne, de berørte personers og informanternes legitime rettigheder samt eventuelt den nationale lovgivning vedrørende retsprocedurer.

5. Generaldirektøren fastsætter hvert år inden for rammerne af den årlige forvaltningsplan prioriteringen af kontorets politik på undersøgelsesområdet og sender inden offentliggørelsen denne til Overvågningsudvalget.

Generaldirektøren underretter regelmæssigt Overvågningsudvalget om kontorets aktiviteter, udøvelsen af dets undersøgelsesfunktion og de videre skridt, der er taget til opfølgning af undersøgelserne.

Generaldirektøren underretter regelmæssigt Overvågningsudvalget om:

- a) tilfælde, hvor generaldirektørens henstillinger ikke er blevet fulgt
- b) tilfælde, hvor der er fremsendt oplysninger til medlemsstaternes retsmyndigheder
- c) undersøgelsernes varighed, jf. artikel 7, stk. 8.

6. Generaldirektøren kan skriftligt uddelegere udøvelsen af visse af sine funktioner i henhold til artikel 5, artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 7, og artikel 12, stk. 2, til en eller flere af kontorets ansatte på de betingelser og med de begrænsninger, som generaldirektøren fastsætter.

7. Generaldirektøren indfører en intern rådgivnings- og kontrolprocedure, herunder legalitetskontrol af blandt andet overholdelsen af de processuelle garantier og de berørte personers grundlæggende rettigheder og af den nationale lovgivning i de berørte medlemsstater, med særlig henvisning til artikel 11, stk. 2.

8. Generaldirektøren vedtager retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne for kontorets ansatte. Disse retningslinjer skal være i overensstemmelse med denne forordning og blandt andet omfatte:

- a) gennemførelsen af undersøgelser
- b) de processuelle garantier
- c) nærmere oplysninger om de interne rådgivnings- og kontrolprocedurer, herunder legalitetskontrollen
- d) databaseskyttelse.

Disse retningslinjer og eventuelle ændringer dertil vedtages, når Overvågningsudvalget har fået lejlighed til at fremsætte sine

bemærkninger dertil, og fremsendes derefter til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering og offentliggøres på kontorets websted på EU-institutionernes officielle sprog til orientering.

9. Kommissionen hører Overvågningsudvalget, inden den træffer afgørelse om en disciplinærsag mod generaldirektøren.

Disciplinære sanktioner mod generaldirektøren skal træffes i form af en begrundet afgørelse, som sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Overvågningsudvalget til orientering.

10. Alle henvisninger til kontorets »direktør« i enhver retsforskrift skal læses som en henvisning til generaldirektøren.

Artikel 18

Finansiering

De samlede bevillinger til kontoret, herunder til Overvågningsudvalget og dets sekretariat, opføres under en særlig budgetpost inden for den sektion af Den Europæiske Unions almindelige budget, som vedrører Kommissionen, og opføres i detaljer i et bilag til denne sektion.

Oversigten over kontorets personale, herunder Overvågningsudvalgets sekretariat, vedlægges som bilag til oversigten over Kommissionens personale.

Artikel 19

Evalueringsrapport

Senest den 2. oktober 2017 sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten vedlægges en udtalelse fra Overvågningsudvalget og angiver, om der er behov for at revidere denne forordning eller ej.

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 21

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

1. Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Artikel 15, stk. 3, finder anvendelse på den resterende mandatperiode for de på datoen for denne forordnings ikrafttræden siddende medlemmer af Overvågningsudvalget. Uanset artikel 15, stk. 3, første punktum, vælger Europa-Parlamentets formand umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden ved lodtrækning blandt medlemmerne af Overvågningsudvalget de to medlemmer, hvis mandatperiode skal afsluttes efter de første 36 måneder af perioden. Der udnævnes automatisk to nye medlemmer for en mandatperiode på fem år til at træde i stedet for de afgående medlemmer på baggrund af og i den rækkefølge, de er opført på listen i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 2012/45/EU, Euratom af 23. januar 2012 om udnævnelse af medlemmerne af Overvågningsudvalget for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾. Disse nye medlemmer skal være de første to personer, hvis navne fremgår af listen.

3. Artikel 17, stk. 1, tredje punktum, finder anvendelse på den resterende mandatperiode for den på datoen for denne forordnings ikrafttræden siddende generaldirektør.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. september 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
V. LEŠKEVIČIUS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 26 af 28.1.2012, s. 30.

*BILAG I***OPHÆVEDE FORORDNINGER (DER HENVISES TIL I ARTIKEL 20)**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999

(EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1)

Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999

(EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8)

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2
—	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 4
—	Artikel 1, stk. 5
—	Artikel 2, nr. 1)
—	Artikel 2, nr. 2)
—	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 2	Artikel 2, nr. 4)
—	Artikel 2, nr. 5)
—	Artikel 2, nr. 6)
—	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1, første afsnit
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 1, andet afsnit
—	Artikel 3, stk. 2
—	Artikel 3, stk. 3, andet afsnit
—	Artikel 3, stk. 3, tredje afsnit
—	Artikel 3, stk. 4
—	Artikel 3, stk. 5
—	Artikel 3, stk. 6
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1, andet afsnit	Artikel 4, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 3, første afsnit	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit	—
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 4, første punktum
—	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 5, første afsnit	Artikel 4, stk. 6, første afsnit
—	Artikel 4, stk. 6, andet afsnit
Artikel 4, stk. 5, andet afsnit	Artikel 4, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 4, stk. 6, litra a)	Artikel 4, stk. 7
Artikel 4, stk. 6, litra b)	—

Forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999	Nærværende forordning
—	Artikel 4, stk. 8
—	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 2, første afsnit
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 5, stk. 3
—	Artikel 5, stk. 4
—	Artikel 5, stk. 5
—	Artikel 5, stk. 6
—	Artikel 6
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 7, stk. 2, første punktum
Artikel 6, stk. 3	Artikel 7, stk. 2, andet punktum
Artikel 6, stk. 4	Artikel 3, stk. 3, første afsnit
—	Artikel 7, stk. 4
Artikel 6, stk. 5	Artikel 7, stk. 5
Artikel 6, stk. 6	Artikel 7, stk. 3
—	Artikel 7, stk. 6
—	Artikel 7, stk. 7
—	Artikel 7, stk. 8
Artikel 7, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
—	Artikel 9
Artikel 8, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 8, stk. 2, første afsnit	Artikel 10, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 8, stk. 4	—
—	Artikel 10, stk. 4
—	Artikel 10, stk. 5
Artikel 9, stk. 1	Artikel 11, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
Artikel 9, stk. 3	Artikel 11, stk. 3
Artikel 9, stk. 4	Artikel 11, stk. 4

Forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999	Nærværende forordning
—	Artikel 11, stk. 5
—	Artikel 11, stk. 6
—	Artikel 11, stk. 7
—	Artikel 11, stk. 8
Artikel 10, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 12, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 12, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 10, stk. 3	Artikel 4, stk. 4, andet punktum
—	Artikel 12, stk. 3
—	Artikel 12, stk. 4
—	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 11, stk. 1, første afsnit	Artikel 15, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit	Artikel 15, stk. 1, tredje afsnit
—	Artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit
—	Artikel 15, stk. 1, femte afsnit
Artikel 11, stk. 2	Artikel 15, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 15, stk. 2, andet afsnit
Artikel 11, stk. 3	Artikel 15, stk. 3
Artikel 11, stk. 4	Artikel 15, stk. 4
—	Artikel 15, stk. 5
—	Artikel 15, stk. 6
Artikel 11, stk. 5	Artikel 15, stk. 7
Artikel 11, stk. 6	Artikel 15, stk. 8
Artikel 11, stk. 7	Artikel 17, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 8	Artikel 15, stk. 9
—	Artikel 16
Artikel 12, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 12, stk. 3, første afsnit	Artikel 17, stk. 3
Artikel 12, stk. 3, andet afsnit	Artikel 17, stk. 4
Artikel 12, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 10, stk. 3
—	Artikel 17, stk. 5, første afsnit

Forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999	Nærværende forordning
—	Artikel 17, stk. 5, andet afsnit
—	Artikel 17, stk. 6
—	Artikel 17, stk. 7
—	Artikel 17, stk. 8
Artikel 12, stk. 4, første punktum	Artikel 17, stk. 9, første afsnit
Artikel 12, stk. 4, andet punktum	Artikel 17, stk. 9, andet afsnit
—	Artikel 17, stk. 10
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 21, stk. 1
—	Artikel 21, stk. 2
—	Artikel 21, stk. 3
—	Bilag I
—	Bilag II

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen bekræfter, at kontoret har erklæret, at det til enhver tid vil handle i overensstemmelse med protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, og at medlemmernes frihed og uafhængighed som fastsat i statuttens artikel 2 respekteres fuldt ud.

Erklæring fra Kommissionen

Det er Kommissionens hensigt, at generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig fortsat skal have beføjelse til at fastlægge vilkårene og de nærmere ordninger for ansættelse i kontoret, navnlig hvad angår kontraktens varighed og fornyelsen heraf.

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Hver gang Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udnævner nye medlemmer af det nye Overvågningsudvalg, bør de også udnævne de medlemmer, der tiltræder ved den næste delvise udskiftning.
